

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

Rådets konklusioner af 11. maj 2010 om den sociale dimension af uddannelse

(2010/C 135/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM HENVISER TIL:

1. konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 14. november 2006, om effektivitet og lige muligheder inden for uddannelse og erhvervsuddannelse ⁽¹⁾, hvori medlemsstaterne blev opfordret til at sikre uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer med lige muligheder, som sigter mod at skabe muligheder, adgang, behandling og resultater, der er uafhængige af den socioøkonomiske baggrund og andre faktorer, der kan føre til uddannelsesmæssige skævheder,
2. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽²⁾, der fremhæver betydningen af at udvikle mulighederne for at erhverve nøglekompetencer for alle og træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for personer, som er uddannelsesmæssigt dårligt stillet og derfor har behov for særlig støtte til at realisere deres uddannelsespotentiale,
3. Rådets resolution af 15. november 2007 om nye kvalifikationer til nye job ⁽³⁾, som understregede nødvendigheden af at foregribe kvalifikationsbehov og forbedre det generelle kvalifikationsniveau med prioritering af uddannelse af lavtuddannede, som er meget udsat for økonomisk og social udstødelse,
4. Rådets resolution af 23. november 2007 om modernisering af universiteterne med henblik på Europas konkurrenceevne i en global vidensøkonomi ⁽⁴⁾, der bekræftede betydningen af at øge mulighederne for livslang læring, udvide adgangen til højere uddannelse for ikke-traditionelle og voksne studerende samt udvikle den dimension af universiteterne, der vedrører livslang uddannelse,
5. Rådets konklusioner af 22. maj 2008 om voksenuddannelse ⁽⁵⁾, der understregede nødvendigheden af at øge kvalifikationsniveauet hos et fortsat betydeligt antal lavtuddannede arbejdstagere og fremhævede det bidrag, voksenuddannelse yder til at fremme social sammenhængskraft og økonomisk udvikling,
6. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1098/2008/EF af 22. oktober 2008 om det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010) ⁽⁶⁾, hvori det hedder, at manglende grundlæggende færdigheder og kvalifikationer, der er tilpasset arbejdsmarkedets behov, er en stor hindring for integration i samfundet,
7. konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 21. november 2008, om de fremtidige prioriteter inden for et styrket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse (EUD) ⁽⁷⁾, der understregede, at EUD ikke kun fremmer konkurrenceevnen, virksomhedernes præstationer og innovation som led i en globaliseret økonomi, men også ligestilling, samhørighed, personlig udvikling og aktivt medborgerskab, og at EUD's attraktivitet bør fremmes i alle målgrupper,

⁽¹⁾ EUT C 298 af 8.12.2006, s. 3.⁽²⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.⁽³⁾ EUT C 290 af 4.12.2007, s. 1.⁽⁴⁾ Dok. 16096/1/07 REV 1.⁽⁵⁾ EUT C 140 af 6.6.2008, s. 10.⁽⁶⁾ EUT L 298 af 7.11.2008, s. 20.⁽⁷⁾ EUT C 18 af 24.1.2009, s. 6.

8. konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 21. november 2008, om forberedelse af unge til det 21. århundrede: en dagsorden for det europæiske samarbejde på skoleområdet⁽⁸⁾, hvori medlemsstaterne blev opfordret til at sikre adgang til uddannelse og tjenester af høj kvalitet, navnlig for børn og unge, som er dårligt stillede på grund af personlige, sociale, kulturelle og/eller økonomiske forhold,
9. Rådets konklusioner af 26. november 2009 om uddannelse af børn med indvandrerbaggrund⁽⁹⁾, hvori medlemsstaterne opfordres til at træffe passende foranstaltninger på det rette ansvarsniveau — lokalt, regionalt eller nationalt — med henblik på at sikre, at alle børn tilbydes fair og lige muligheder samt den nødvendige støtte til at udvikle deres fulde potentiale uanset baggrund,
10. Rådets resolution af 27. november 2009 om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)⁽¹⁰⁾, der opfordrede medlemsstaterne til at sikre lige adgang for unge til uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet på alle niveauer og fremme bedre forbindelser mellem formel uddannelse og ikke-formel læring,

OG SOM NAVNLIG HENVISER TIL:

Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«)⁽¹¹⁾, hvori det blev slået fast, at fremme af lige muligheder for alle, social samhørighed og aktivt medborgerskab er et af de fire strategiske mål, og hvor der blev fastlagt fem referenceniveauer for europæiske gennemsnitsresultater (»europæiske benchmarks«), der også lægger stor vægt på at skabe lige muligheder for alle,

OG SOM PÅ BAGGRUND AF:

konferencen *inkluderende uddannelse: en metode til fremme af social samhørighed*, som fandt sted den 11.-12. marts 2010 i Madrid,

BEMÆRKER, AT:

uddannelsessystemer over hele EU er nødt til at sikre både lighed og topkvalitet. Det er afgørende ikke kun for økonomisk vækst og konkurrenceevne, men også for at reducere fattigdom og skabe social inddragelse, at det generelle uddannelsesniveau forbedres, og at alle sikres nøglekompetencer,

⁽⁸⁾ EUT C 319 af 13.12.2008, s. 20.

⁽⁹⁾ EUT C 301 af 11.12.2009, s. 5.

⁽¹⁰⁾ EUT C 311 af 19.12.2009, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

social inddragelse gennem uddannelse bør sikre lige muligheder for adgang til uddannelse af god kvalitet og en retfærdig behandling, bl.a. ved at udbuddet tilpasses individuelle behov. Social inddragelse bør også sikre lige muligheder for at opnå de bedste resultater, ved at det tilstræbes, at alle får tilbud om nøglekompetencer på højeste niveau,

SOM ER SIG BEVIDST, AT:

uddannelsessystemer yder et væsentligt bidrag til at fremme social sammenhængskraft, aktivt medborgerskab og personlig tilfredsstillelse i de europæiske samfund. De kan fremme opadrettet social mobilitet og bryde den cirkel, der består af fattigdom, socialt handicap og udstødelse. De kan spille en endnu vigtigere rolle, hvis de tilpasses borgernes forskelligartede baggrund i form af kulturel rigdom, eksisterende viden og færdigheder og læringsbehov,

uddannelse hverken er den eneste grund til eller den eneste løsning på social udstødelse. Det kan ikke forventes, at uddannelsesmæssige foranstaltninger alene kan afbøde virkningen af dårlige vilkår på flere områder, og der er derfor behov for tilgange, der går på tværs af sektorerne, og som kan knytte sådanne foranstaltninger til samfundspolitik og økonomisk politik i bredere forstand,

øget international konkurrence kræver høje erhvervmæssige kvalifikationer kombineret med evnen til at være kreativ og fornyende og arbejde i flerkulturelle og flersprogede miljøer. Det gør det, sammen med den problematiske demografiske situation, endnu vigtigere for uddannelsessystemerne at opnå bedre resultater generelt og samtidig sikre, at alle, både unge og voksne — og uanset deres socioøkonomiske baggrund eller personlige forhold — får mulighed for at udvikle deres fulde potentiale gennem livslang læring. I den forbindelse bør man være særlig opmærksom på de behov, som personer med særlige uddannelsesbehov, personer med indvandrerbaggrund og personer fra romasamfundet har,

efterhånden som den økonomiske krises sociale følger viser deres fulde omfang — og i forbindelse med det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010)⁽¹²⁾ — er det klart, at recessionen både har ramt de dårligst stillede hårdt og har bragt den finanspolitiske indsats over for disse grupper i fare,

⁽¹²⁾ Se fodnote 6.

ERKENDER, AT:

hvis Europa skal konkurrere og have fremgang som en videnbaseret økonomi på grundlag af et holdbart, højt beskæftigelsesniveau og øget social inddragelse, som der er lagt op til i den kommende Europa 2020-strategi, har uddannelse en afgørende rolle at spille i et livslangt læringsperspektiv. Sikring af nøglekompetencer for alle på grundlag af livslang læring vil spille en afgørende rolle for borgernes beskæftigelsesegnethed, sociale inddragelse og personlige udvikling,

det i forbindelse med de europæiske benchmarks, der blev vedtaget under ET-2020-strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet, er bydende nødvendigt at nedbringe det nuværende antal personer med ringe grundlæggende kvalifikationer — navnlig i læsning (ifølge aktuelle data er det gennemsnitligt én ud af fire skoleelever, der ikke kan læse og skrive tilfredsstillende) — og yderligere nedbringe antallet af unge, der forlader uddannelsessystemet før tiden, og det er desuden nødvendigt at øge deltagelsen i førskoleundervisning og børnepasningsordninger, øge antallet af unge med en videregående uddannelse samt øge voksnes deltagelse i livslang læring. Sådanne behov er særligt akutte, når det gælder personer med svag baggrund, der statistisk set har tendens til at klare sig betydeligt dårligere i forhold til hvert enkelt benchmark. Kun ved at opfylde behovene hos de personer, der risikerer social udstødelse, kan strategiramens mål nås på passende måde;

FINDER, AT:

spredningen i det omfang af social inddragelse, der er opnået i medlemsstaterne, tyder på, at der stadig er et stort behov for at mindske skævheder og udstødelse i EU, ved hjælp af både strukturændringer og yderligere støtte til lærende, der risikerer social udstødelse. Lighed og toppræstationer udelukker ikke hinanden, men supplerer hinanden og bør følges både på nationalt og europæisk plan. Selv om der gør sig forskellige forhold gældende i de forskellige medlemsstater, kan europæisk samarbejde være med til at indkredse metoder til at fremme social inddragelse og lige muligheder uden at sætte topkvaliteten over styr,

systemer, der holder fast i høje kvalitetsnormer for alle og styrker ansvarliggørelse, fremmer individualiserede og inklusive tilgange, støtter tidlig indgriben og navnlig tager sig af dårligt stillede lærende, kan være en stærk drivkraft for fremme af social inddragelse

studiestøtteordninger, såsom stipendier, lån og supplerende ikke-økonomiske ydelser, kan være en væsentlig faktor til fremme af lige adgang, navnlig inden for de videregående

uddannelser. I betragtning af det øgede tryk på de finansielle ressourcer, der er til rådighed for uddannelse, er det afgørende, at offentlige investeringer effektiviseres; analyse af de forskellige finansieringssystemers udformning og virkning kan bidrage til et informeret valg;

FINDER DESUDEN FØLGENDE:

med hensyn til førskole- og skoleundervisning:

1. deltagelse i førskoleundervisning og børnepasningsordninger af høj kvalitet, med et tilstrækkeligt antal højtuddannede ansatte, skaber positive resultater for alle børn og indebærer de største fordele for de dårligst stillede. Passende stimulering og støtte, tilpasning af udbud til behov og øget tilgængelighed kan fremme deltagelse af børn med svag baggrund ⁽¹³⁾,
2. sikring af uddannelse af høj kvalitet, der giver nøglekompetencer til alle, er en af de mest effektive metoder til at fremme social inklusion. Det er nødvendigt med yderligere støtte til skoler med en stor andel af elever med svag baggrund,
3. hvis det skal lykkes at hindre, at de unge forlader skolen før tiden, kræver det større viden om grupper, der risikerer at falde fra (f.eks. på grund af personlige eller socioøkonomiske forhold eller indlæringsvanskeligheder) på lokalt, regionalt og nationalt plan, og systemer, der kan finde frem til dem, der er udsat for denne risiko. Der bør anvendes omfattende strategier på tværs af sektorerne med en vifte af systemiske politikker, der omfatter alle skoler, og som fokuserer på de forskellige faktorer, der fører til, at de unge forlader skolen før tiden. Individuel støtte til særligt udsatte elever kan omfatte tilbud om individualiseret læring, rådgivning, mentor- og tutorsystemer, velfærdsydelser og fritidsaktiviteter til støtte for indlæring,
4. for så vidt angår de enkelte uddannelsesinstitutioner kræver strategier for inklusion et stærkt lederskab og systematisk overvågning af resultater og kvalitet, innovativ undervisning af høj kvalitet, der støttes af passende uddannelse af lærerne, empowerment og motivation, samarbejde med personer fra andre erhverv og sikring af tilstrækkelige ressourcer. Mere integreret støtte til lærende, der har behov for det, kræver samarbejde med forældrene og interessenter i lokalsamfundet, f.eks. på områder som ikke-formelle og uformelle læringsaktiviteter efter skoletid,

⁽¹³⁾ I denne tekst dækker udtrykket »svag baggrund« også, hvor det er relevant, lærende med særlige uddannelsesbehov.

5. hvis der bliver skabt den nødvendige baggrund for en vellykket inklusion af elever med særlige behov i uddannelsens mainstreamforløb, vil det være en fordel for samtlige lærende. Ved at øge anvendelsen af en personaliseret tilgang, herunder individualiserede læringsplaner og anvendelse af evaluering til støtte for læringsprocessen, ved at bibringe lærere kvalifikationer til at klare og drage nytte af mangfoldighed, ved at fremme samarbejdsbaseret undervisning og læring og ved at skabe øget adgang og deltagelse kan kvaliteten øges for alle,

med hensyn til erhvervsuddannelse (EUD):

— et forskelligartet tilbud om erhvervsuddannelse med større vægt på nøglekompetencer, herunder tværfaglige, kan give den enkelte de nødvendige muligheder for at forbedre sine kvalifikationer og dermed komme ind på arbejdsmarkedet. For dårligt stillede gruppers vedkommende kan EUD gøres mere relevant, ved at udbuddet tilpasses den enkeltes behov, ved øget vejledning og rådgivning, ved at anerkende forskellige former for realkompetence og ved at fremme alternative læringsordninger på arbejdspladsen. Større deltagelse, navnlig fra lavtuddannedes side, i fortsat erhvervsuddannelse er nøglen til en tilgang med aktiv inklusion og til at begrænse arbejdsløshed i tilfælde af industriel forandring,

med hensyn til højere uddannelse:

1. en indsats for at hæve ambitionsniveauet og øge adgangen til videregående uddannelse for studerende med svag baggrund kræver en styrkelse af de finansielle støtteordninger og andre incitamenter og en bedre udformning af dem. Hvis der findes overkommelige, tilgængelige, fyldestgørende og overførbare studielån og indkomstafhængige stipendier, vil flere af dem, der ellers ikke har råd til en videregående uddannelse, kunne deltage,
2. mere fleksible og diversificerede studieføløb — f.eks. anerkendelse af realkompetencer, deltidsuddannelse og fjernundervisning — kan være med til at forene videregående uddannelse med arbejds- eller familiemæssige forpligtelser og fremme en bredere deltagelse. Gennemførelse af foranstaltninger, der tager sigte på at overvåge og øge fastholdelsesraten inden for videregående uddannelse, at yde individualiseret støtte og at styrke vejledning, mentorordninger og undervisning i kompetencer — navnlig i de tidlige faser af en universitetsuddannelse — kan øge antallet af dårligt stillede studerende, der tager eksamen,
3. der er behov for en særlig indsats, navnlig vedrørende finansiering, for at sikre, at der i fuldt omfang tages hensyn til dårligt stillede studerende, der ofte ikke er i stand til at drage nytte af de mobilitetsordninger, der findes,

4. bekæmpelsen af ulighed, fattigdom og social udstødelse kan styrkes ved at anerkende, at institutioner for videregående uddannelse har et socialt ansvar for at føre resultaterne af viden tilbage til samfundet, stille viden til rådighed for samfundet — både på lokalt og globalt plan — og imødekomme sociale behov,

5. højere uddannelsesinstitutioner kan også udvise socialt ansvar ved at stille deres ressourcer til rådighed for voksne og uformelle og ikke-formelle lærende, styrke forskningen i social udstødelse, fremme innovation og ajourføre uddannelsesmæssige ressourcer og metoder,

med hensyn til voksenuddannelse:

1. udvidet adgang til voksenuddannelse kan skabe nye muligheder for aktiv inddragelse og øget deltagelse i samfundet, navnlig for lavtuddannede, arbejdsløse, voksne med særlige behov, ældre og indvandrere. Navnlig for sidstnævnte er det vigtigt at lære værtslandets sprog med henblik på at fremme social integration samt forbedre de grundlæggende færdigheder og beskæftigelsesegnetheden,
2. læring for voksne, der tilbydes i forskellige miljøer og involverer mange forskellige interessenter (bl.a. den offentlige og den private sektor, institutioner for videregående uddannelse, lokalsamfund og ngo'er), og som dækker læring af personlige, samfundsmæssige, sociale og beskæftigelsesrelaterede årsager, er afgørende for at nå ud til dårligt stillede og særligt udsatte grupper. Navnlig med hensyn til beskæftigelsesrelateret læring kan virksomhederne tage et socialt medansvar ved at blive bedre til at foregribe strukturændringer og skabe muligheder for efteruddannelse,
3. potentialet for læring på tværs af generationerne kan undersøges som et middel til at dele viden og ekspertise og til at tilskynde til kommunikation og solidaritet mellem yngre og ældre generationer, slå bro over den voksende digitale kløft og reducere social isolation,

i forbindelse med livslang læring:

— uddannelsessystemer med fleksible studieføløb, der holder mulighederne åbne så længe som muligt og undgår »blindgyder«, er med til at udligne en dårlig startposition. De bidrager også til at undgå socioøkonomisk eller kulturel marginalisering og lave forventninger, der holder den lærende tilbage. Livslang vejledning og validering af erhvervede kvalifikationer, herunder anerkendelse af realkompetencer og erfaring, diversificering af optagelsesmønstrene for alle uddannelsesniveauer, også videregående uddannelse

og voksenuddannelse, og mere opmærksomhed på læringsmiljøernes kvalitet og tiltrækningskraft kan lette overgangen for lærende. Innovative metoder til vejledning og samarbejde med andre sociale tjenester og civilsamfundet er nødvendige for at nå ud til dårligt stillede grupper uden for uddannelses-systemerne;

OPFORDRER DERFOR MEDLEMSSTATERNE TIL:

med hensyn til førskole- og skoleundervisning at:

1. sikre øget adgang til førskoleundervisning og børneoplysningsordninger af høj kvalitet for at give alle børn — navnlig børn med svag baggrund eller med særlige uddannelsesbehov — en sikker start og øge deres motivation til at lære,
2. forbedre kvaliteten af undervisningen i skolerne og mindske forskelle mellem dem og inden for den enkelte skole med henblik på dermed at imødegå eventuel socioøkonomisk eller kulturel marginalisering,
3. fokusere på tilegnelse af centrale grundlæggende færdigheder, navnlig læse- og skrivefærdighed, talforståelse og — navnlig når det drejer sig om elever med indvandrerbaggrund — sprogkundskaber,
4. fremme netværkssamarbejde mellem skolerne med henblik på at dele erfaringer og eksempler på god praksis,
5. intensivere indsatsen for at hindre, at skoleelever forlader skolen før tiden, og med henblik herpå udvikle systemer for tidlig varsling, der kan indkredse særligt udsatte elever; fremme strategier for inklusion for alle skoler, der fokuserer på kvalitet og støttes af fyldestgørende lederskab og tilstrækkelig læreruddannelse i et livslangt læringsperspektiv,
6. udvikle mere personaliserede tilgange og systemiske løsninger med henblik på at støtte samtlige elever og yde ekstra hjælp til elever med svag baggrund og dem, der har særlige behov,
7. gøre skoleundervisning mere relevant med henblik på at hæve elevernes ambitionsniveau og stimulere ikke kun indlæringsvnen, men også motivationen til at lære,
8. gøre lærerhvervet mere attraktivt, give adgang til relevant efter- og videreuddannelse og sikre stærkt lederskab på skolerne,

9. gøre skolerne mere ansvarlige over for samfundet i almindelighed, styrke partnerskaber mellem skoler og forældre, erhvervslivet og lokalsamfundet og yderligere integrere formelle og ikke-formelle aktiviteter,

10. fremme vellykkede inklusive tilgange til uddannelse for alle elever, herunder elever med særlige behov, ved at gøre skoler til læringssamfund, hvor der værnes om følelsen af inklusion og gensidig støtte, og hvor alle elevers talenter anerkendes, samt overvåge virkningen af sådanne tilgange, navnlig med henblik på at øge antallet af lærende med særlige behov, der får adgang og tager eksamen, på alle niveauer af uddannelsessystemet,

med hensyn til erhvervsuddannelse at:

1. styrke tilegnelsen af nøglekompetencer gennem erhvervsuddannelsesforløb og -programmer og opfylde dårligt stillede lærendes behov bedre,
2. videreudvikle EUD-forløb, der giver de lærende mulighed for at tilrettelægge deres egne individualiserede forløb,
3. gøre en indsats for at sikre, at EUD-systemerne er godt integreret i de samlede uddannelsesforløb, bl.a. med fleksible forløb, der giver de lærende mulighed for at flytte fra en sektor til en anden og til at søge beskæftigelse,
4. styrke vejledning, rådgivning og relevant læreruddannelse for at støtte de studerendes karrierevalg og overgange inden for en uddannelse eller fra uddannelse til job. Dette er navnlig af betydning for en vellykket integration på arbejdsmarkedet samt med henblik på inddragelse af studerende med særlige behov,

med hensyn til videregående uddannelse at:

1. fremme et bredere studentoptag, for eksempel ved at styrke de finansielle støtteordninger for studerende og ved hjælp af fleksible og diversificerede studieforløb,
2. udvikle politikker, der tager sigte på at øge procenttallet af studerende, der fuldfører en højere uddannelse, bl.a. ved at styrke individualiseret støtte, vejledning og mentorordninger for studerende,
3. fortsat at nedbryde hindringer og udvide mulighederne for samt forbedre kvaliteten af læringsmobilitet, herunder ved hjælp af passende incitamenter til mobilitet rettet mod studerende med svag baggrund,
4. fremme specifikke programmer for voksne studerende og andre ikke-traditionelle studerende,

med hensyn til voksenuddannelse at:

1. styrke politikker, der skal give de lavtuddannede, arbejdsløse voksne og i givet fald borgere med indvandrerbaggrund mulighed for at erhverve en kvalifikation eller udvide deres kvalifikationer (»et trin op«), og udvide tilbuddet om en ny chance til unge voksne,
2. fremme foranstaltninger til at sikre, at alle har adgang til de grundlæggende kvalifikationer og nøglekompetencer, der er nødvendige for at leve og lære i videnssamfundet, navnlig læsefærdighed og ikt-færdigheder,

og generelt at styrke uddannelsessystemernes sociale dimension ved at:

1. gøre uddannelsesforløbene mere fleksible og permeable og fjerne hindringerne for deltagelse og mobilitet i og mellem uddannelsessystemerne,
2. udvikle tættere forbindelser mellem uddannelse på den ene side og arbejde og samfund på den anden for derigennem at styrke beskæftigelsesegnetheden og aktivt medborgerskab,
3. indføre systemer for validering og anerkendelse af realkompetencer, herunder uformel og ikke-formel læring, og øge anvendelsen af livslang vejledning til dårligt stillede og lavtuddannede lærende,
4. evaluere virkningen og effektiviteten af finansielle støtteforanstaltninger for dårligt stillede tillige med de konsekvenser, uddannelsessystemernes udformning og struktur har for de dårligt stillede,
5. overveje at indsamle data om resultater, frafaldsrater og de lærendes socioøkonomiske baggrund, navnlig inden for erhvervsuddannelse, videregående uddannelse og voksenuddannelse,
6. overveje at fastlægge kvantificerede mål for social inddragelse gennem uddannelse i overensstemmelse med situationen i de enkelte medlemsstater,

7. overveje at udvikle en integreret tilgang til disse mål, der er koordineret med andre politikker,
8. overføre tilstrækkelige ressourcer til dårligt stillede elever og skoler og, hvor det er relevant, udvide anvendelsen af Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for ved hjælp af uddannelse at mindske social udstødelse;

OPFORDRER DERFOR MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL AT:

1. videreføre samarbejdet om den strategiske prioritet, der går ud på at fremme lige muligheder, social samhørighed og aktivt medborgerskab ved at gøre aktiv brug af den åbne koordinationsmetode i forbindelse med strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«) og ved at gennemføre den sociale dimension af Bologna- og Københavnprocesserne samt vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med Rådets konklusioner fra 2008 om voksenuddannelse,
2. bestræbe sig på at gøre aktiv brug af samtlige komponenter i programmet for livslang læring og, hvor det er relevant, af Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Progressprogrammet for at styrke social inklusion gennem uddannelse og opretholde en stærk fokusering på denne dimension i forslagene til næste generation af programmer,
3. fremme og støtte øget deltagelse i mobilitetsordninger, partnerskaber og projekter på tværs af landegrænser for lærende med svag baggrund og lærende med særlige behov, navnlig hvis de er oprettet under programmet for livslang læring,
4. støtte sammenlignende forskning vedrørende politikkers effektivitet, når det gælder større lighed i uddannelserne, udvide videngrundlaget i samarbejdet med andre internationale organisationer og sikre en bred formidling af forskningsresultaterne,
5. fremme uddannelsens rolle som nøgleinstrument til at realisere målene for social inklusion og social beskyttelse.